

1593 ribus copiis obſtendum potius eſt : id quam difficile ſit, ne-
mo ignorat ; atque ut comparari ejusmodi exercitus poſſit,
quis vel militari prudentia ac virtute inſignis, vel in geren-
da republiça parum exercitatus ambiguo certaminis eventu
de toto imperio dimicandum ſuadeat ? Una igitur tantum tu-
telæ ratio ſupereret, ut munimento aliquo hoſtium impetus re-
tardentur ac reprimantur. Equis erit, qui, cum de nova
bac arce agetur, non ad eam omni conatu ſervandam accur-
rat ? Omnes, qui veftro parent imperio, ultro accedent, cum
ex eo munimento agros, fortunas, uxores, filios pendere no-
verint : nemo etiam erit in ampla bac civitate patricius, ne-
mo civis, plebejus nemo, qui pro ea arma induenda non exi-
ſimet, ſeque & vitam iſam pro domicilio ac patria effundere
non arbitretur. Nullus demum in Italia Princeps, qui, ru-
more tantum de illius oppugnazione diſſipato, non excitetur,
ſecumque in ejus incolumitate rem propriam agi existimans,
ad commune veluti incendium extinguendum non accurrat.
Quid ? quod iſius tantum propugnaculi fama permotus veri-
tusque hoſtis, ne, quantum equitatus ac peditatus gignit at-
que alit Italia, in ejus perniciem convertatur, de ea inva-
denda conſilia abſicet ; atque ita cum immortali Veneti no-
minis gloria impervim in hanc provinciam iter, pernibili hoc
erecto propugnaculo, evadet ? Cur igitur, prætantissimi Pa-
tres, cunctamur ? cur ambabus ulnis ſalutare hoc Senatus
consulum non amplectimur, tot undique utilitatibus refertum,
ut non humano ſolum conſilio, ſed natura iſa magistra inci-
tari videamur, quæ cunctorum quamvis exilium animantium
ingenia egregie ad propriam ſalutem armavit ac instruxit ?
An potentissimi hoſtis, qui in dies viribus auctus, nova molitur,
progressus expectabimus ? permittemusque, ut inutili bac mora
neque querelis in posterum, neque paenitentiae locus ſit ? In
vobis ſitum eſt, Patres, Carnos tutos reddere, immo, quid
Carnos dicam ? Venetam omnem regionem, florentissimas ve-
ſtras Galliæ Cifalpine urbes, hanc inclitam civitatem, Rei-
publicæ domicilium, Italiam iſam, atque, ut uno verbo dicam,
universam christianam rem publicam tutam incolumemque ſerva-
re. Vobis, vobis, inquam, id ſumma Dei Optimi Maximi beni-
gnitate confeſſum eſt, quod olim Romanæ reipublicæ proprium
fuit,